

Якщо не вистачає страхового стажу

З 1 січня 2018 року, відповідно до Закону України № 2148 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій», підвищення необхідний страховий стаж для призначення пенсії за віком – 25 років (з кожним наступним роком додаватиметься ще один рік; таким чином у 2019 році необхідно вже буде мати 26 років, у 2020 році – 27 років і так далі).

Якщо особа не має необхідного страхового стажу, але в її трудовій діяльності є періоди, коли вона працювала неповний робочий час, прийнята на роботу не з першого дня календарного місяця або звільнена не останнім днем календарного місяця, перебувала у відпустці без збереження заробітної плати (статті 25 та 26 Закону № 504/96-ВР) тощо та отримувала заробітну плату у розмірі, меншому мінімального, вона може здійснити доплату до мінімального страхового внеску.

За статтею 24 Закону «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі – Закон) страховий стаж – це період (строк), упродовж якого особа підлягає загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню та за який щомісяця сплачено страхові внески в сумі, не меншій, ніж мінімальний страховий внесок. Страховий стаж обчислюється в місяцях. Неповний місяць роботи, якщо застрахована особа підлягала загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню, зараховується до страхового стажу як повний місяць за умови, що сума сплачених за цей місяць страхових внесків є не менш ніж мінімальний страховий внесок. Якщо сума сплачених за відповідний місяць страхових внесків є меншою за мінімальний страховий внесок, цей період зараховується до страхового стажу як повний місяць за умови відповідної доплати до суми страхових внесків таким чином, щоб загальна сума сплачених коштів за відповідний місяць була не меншою, ніж мінімальний страховий внесок.

Порядок проведення такої доплати визначено розділом 15 «Інструкції про порядок обчислення і сплати страхувальниками та застрахованими особами внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування до Пенсійного фонду України», затвердженої постановою правління Пенсійного фонду України від 19.12.2003 р. № 21-1, зареєстрованою в Мін'юсті України 16.01.2004 р. за № 64/8663.

Доплата до мінімального страхового внеску за неповний місяць роботи провадиться застрахованою особою на її бажання за даними персоналізованого обліку за підсумками року або під час виходу застрахованої особи на пенсію за місцем проживання. Органи Пенсійного фонду розраховують суми внесків, які потрібно доплатити, на підставі даних реєстру застрахованих осіб про суми нарахованої заробітної плати та нарахованих страхових внесків за відповідні періоди роботи. Особи, які бажають здійснити доплату до суми страхових внесків таким чином, щоб сума сплачених коштів за відповідний місяць була не меншою, ніж мінімальний страховий внесок, подають до органів Пенсійного фонду заяву із зазначенням необхідного періоду. Спеціалісти управління Фонду на підставі даних персоналізованого обліку складають повідомлення-розрахунків, в якому розрахована сума доплати. Своєю чергою, застрахована особа здійснює відповідну доплату протягом 10 календарних днів з дня отримання такого повідомлення.

Також застрахована особа, яка здійснює доплату до суми страхових внесків, формує і подає до органів Пенсійного фонду сама за себе відомості про суми доплат згідно з Додатком 30. У відомостях зазначають місяць та рік, за який проведено нарахування, суму, з якої сплачено внесок та суму доплати. Граничний строк подання таких відомостей – протягом одного календарного місяця після здійснення доплати.

Зазначені доплати здійснюються в разі необхідності зарахування неповного місяця роботи до страхового стажу як повного. Доплати до суми більшої, ніж мінімальний страховий внесок, законодавством не передбачено. Зазначена норма Закону застосовується з 1 січня 2004 року.

Світлана Мазур,

заступник начальника
відділу інформаційних

систем та електронних
реєстрів №8

управління інформаційних
систем та електронних

реєстрів ГУ ПФУ в Одеській області